

Oponentský posudek na absolventský koncert slečny Marie Šumníkové.

Dne 2. 5. Proběhl v Galerii HAMU bakalářský absolventský koncert slečny Marie Šumníkové.

Na úvod programu zazněla Sonáta As dur op. 110 Ludwiga van Beethovena. Interpretka od začátku hned od prvních tónů zvolila měkký, ale při tom krásně zpěvný tón. Její agogika odpovídala stylovému pojetí a přesto, že evidentně svým zaměřením tíhne především k romantické hudbě, dokázala v pozdní beethovenské řeči vyzdvihnout i racionálnější prvky doznívajícího klasicismu. Za jedno z největších úskalí této skladby považuji nalezení ideální zvukové proporce mezi kompaktním zvukem celé harmonické sazby a zpěvností melodického hlasu. To se slečně Šumníkové povedlo velice dobře. Její pojetí bylo oproti obvykle slýchanému více něžné, ženské. Působilo přesvědčivě a osobitě.

K druhé větě, Allegro molto, přistoupila slečna Šumníková velice energicky. Z počátku byla sice občas znát mírná nejistota, která se projevila především několika nečistotami. Zároveň bych přivítal pevnější rytmický průběh a výraznější artikulaci ústředního motivu. Během věty se ale klavíristka dokázala naprosto plně zkoncentrovat a veškeré zmíněné projevy nejistoty dokázala zcela eliminovat. Jednoznačným pozitivem bylo celkově energické, odvážné vyznění a jasný hudební záměr.

V části Adagio ma non troppo klavíristka předvedla svůj mimořádný smysl pro stavbu melodických frází. Arioso dolente vyznělo hluboce, citově, ale při tom ne příliš pateticky. První fuga působila jistě a s velkým nadhledem, byla velice plastická a zvukově vytříbená. Návrat do části Arioso pak podala interpretka ještě citověji a zadumaněji, s nádhernou zvukovou nápaditostí. Druhé uvedení fugy, respektive její inverze, bych si dovedl představit přehlednější ve své rytmické struktuře. Interpretka věnovala pozornost spíše drobným rytmickým hodnotám, což odvádělo pozornost posluchače od tepu na poloviny taktu. Od tempa prima se však opět průběh stal zcela přirozeným a posluchačsky přehledným. Konec věty, a tím i celé Sonáty, byl strhující a přesvědčivý.

Tato Sonáta je velice náročná jak po zvukové, tak po "hudebně-architektonické" stránce. Podání Marie Šumníkové mě oslovilo. Věřím, že drobné nedostatky, které zmiňuji, byly především dílem těžké doby, kdy nebylo možné si repertoár obehřát a nadhled v nejnáročnějších pasážích získat.

Janáčkova Sonáta 1. X. 1905 patří k repertoárovým stálícím nejen českých klavíristů. Slečna Šumníková k ní přistoupila v základním pojetí tradičním způsobem, v rámci toho ale dokázala velice nápaditě pracovat s detailem a její provedení bylo svou barevností originální a poutavé.

V první větě (Předtucha) jsem ocenil propracované nuance v opakování expozice, kdy v detailech bylo podruhé mnoho frází podáno jinak. Tyto zajímavosti byly ale nenucené a určené jen pozornému posluchači. I v nejsilnějších dynamikách zůstal zvuk klavíru kultivovaný a klavíristka dokázala vytvářet nesmírně přesvědčivý, expresivní tón.

Ve druhé větě (Smrt) slečna Šumníková předvedla mistrně vygradované napětí. Díky způsobu, jakým pracovala s tektonikou, a jak podala vrchol této tragické věty, považuji tuto část za citově nejintenzivnější moment první půlky koncertu. Ocenil jsem vystavění základního motivu, který nepůsobil staticky, jak někdy bývá zvykem, ale naopak vedl posluchačovu pozornost k lineárnímu směru, aniž by se ztratila rytmická přesnost.

Před přestávkou zazněla Etuda es moll, op. 39, Sergeje Rachmaninova. Klavíristka hrála s technickým nadhledem a hudební nápaditostí. Ocenil jsem skvělou práci s agogikou, která působila zcela organicky, při tom ale byla výrazná a originální.

Po pauze byla na programu díla F. Chopina. Konkrétně Nocturno Fis dur op. 15, č. 2. Jeho vyznění bylo v nejlepším slova smyslu prosté a přímočaré. Slečna Šumníková nechala většinu skladby v agogicky střídém duchu, o to více vyznělo několik větších zastavení, která podtrhla harmonicky nejzajímavější místa této drobné skladby. Doporučil bych ještě věnovat více pozornost zvukové kultivovanosti trylků, které někdy působily poněkud hlasitěji, než asi interpretka zamýšlela.

Dále jsme vyslechli Fantasii f moll op. 49. Přes mnoho krásného a pianisticky zajímavého, co jsme slyšeli v první polovině, bylo evidentní, že nejsilnější stránka Marie Šumníkové je právě v Chopinových rozsáhlejších skladbách. Samozřejmost, se kterou cítí harmonické vztahy a vede melodické linky je ohromující. I nejtěžší místa vycházela s naprostým nadhledem. Nejniternější část skladby, Lento sostenuto, bylo barevně bohaté a skutečně nesmírně působivé.

Většina výše zmíněných kladů platí i pro Balladu č. 4, f moll, op. 52. Klavíristka ji pojala s vášní, kterou toto závažné dílo potřebuje, a vystihla jak její dramatickosti, tak niternou lyrickou. To se jí daří především díky nesmírně citlivému přístupu k mikroagogice vedené vnímáním napětí mezi intervaly v melodických hlasech, doplněné nesmírně citlivou prací s jednotlivými pásmy klavírní sazby.

Koncert byl jednoznačně na profesionální úrovni a byl pro mě silným uměleckým zážitkem.

Slečně Šumníkové gratuluji a navrhuji hodnocení A.

Oponentský posudek na písemnou část absolventského výkonu

Slečna Marie Šumníková si pro písemnou část své bakalářské práce zvolila velice atraktivní téma, ČEŠTÍ ÚČASTNÍCI NA CHOPINOVĚ SOUTĚŽI VE VARŠAVĚ OD JEJÍHO ZALOŽENÍ. Práce je přehledně členěná a přináší spoustu zajímavých informací.

V první části práce popisuje autorka všechny dosud proběhlé ročníky. U každého se dozvíme, do kolika kol či předkol byla soutěž organizována, kdo byl předsedou poroty, vyjmenuje držitele cen a zmíní českou účast, ať už mezi soutěžícími, tak mezi porotci.

Ve druhé, osobnější části pak přináší rozhovory se třemi českými klavíristy, kteří mají osobní zkušenost s touto nejvýznamnější klavírní soutěží. Rozhovory jsou poutavé a autorka klade zajímavé otázky.

Za největší klady práce považuji originalitu tématu, přehlednost a bonus v podobě rozhovorů, které vnášejí do jinak ze své povahy spíše statistické problematiky subjektivnější pohled.

Jsou zmíněny i slavné kauzy a skandály týkající se tohoto svátku klavírní hry.

Pro budoucí vědecké práce autorce doporučuji detailnější odkazy k použitým zdrojům přímo v textu a formálně správnější variantu číslování stránek.

Práce splňuje délkou i stylistickou úrovní požadovanou úroveň a je pro klavíristy velice zajímavým zdrojem informací.

Navrhuji hodnocení A

odb. as. MgA. Lukáš Klánský, PhD.